

Çocuğumun Ahlaklı Yetiřmesi İçin Ne Yapabilirim?

Rumuz: Derdim var, Almanya

Sevgili Dr. Deva,

Benim bir sorum, daha doğrusu bir sorunum var; Ben Almanya'da yaşıyorum. Biri 15 yaşında kız, diğeri 12 yaşında erkek iki çocuğum var. Onların hem ahlaklı hem de dini yönden iyi yetişmelerini istiyorum. Fakat özellikle büyük çocuğum, hem ibadet noktasında çok isteksiz hem de inanç noktasında çok soruları var. Onun sorularına cevap veremiyorum. Çocuğuma özellikle bu dönemlerinde nasıl yaklaşmalıyım? Beni aydınlatırsanız çok memnun olurum.

Sevgili kardeşim!

Her iki evladımız da kritik yaşlarda. Yani tam ergenlik ve ergenliğin arifesinde. Özellikle bu dönemler için, çocuklarımızla ilişkilerimizde farklı yöntemler bulmalıyız.

Bu çağlarda, çevre ve internetin de etkileri ile rasyonalizm yani akılcılık mantığı çocuklarda tesirli olur. Yani duygusal çocukluk döneminden, rasyonel gençlik dönemine geçiş devresidir bu dönem. Bir de benliğinin geliştiğı yaşlardır bu yaşlar. Gençler bu dönemlerde, kendi fikirlerini ifade etmeye çalışırlar. Bu fikirler, anne-baba olarak bazen bizlere aşırı da gelebilir. Bunların hiçbirisine başkaldırı olarak bakılmamalı. Bu dönemler geçtikten sonra bazı şeylerin yerli yerine oturacağı bilinmeli. Vücut yeni hormon düzeylerine, hem fiziki hem de ruhi olarak alışacak ve birkaç sene içinde bu dönemler de geçecektir. Her türlü problemi paniklemeden ve gençlerle çatışmadan çözmeye çalışmak en doğru yöntemdir.

Bu dönemi sağlıklı yönetme adına bir kaç teklifim olacak.

1: Çocuğunuza örnek abi-ablalar bulun

Çocuğunuza ilk konuşma ve çevreyi tanıma sürecinde, nasıl ki çevresindeki varlıkların isimlerini öğretiyorsak, akıl yürütmeye başladığı yıllarda da doğru akıl yürütmeyi öğretmek zorundayız. Fakat ebeveynler, bu dönemlerde bazen buna

muvaffak olamayabilir. İşte tam bu noktada doğru mentörler, rehber abi ve ablalar bulup, evlatlarımızı onlara teslim etmeliyiz. Onlarla sürekli görüşüp, çocuğumuzun gelişimi için değerlendirmeler yapmalıyız.

Hiç unutmam; gençliğimde hep şeytanın yaratılma keyfiyeti aklımı meşgul ederdi. Ne zaman ki, mentörüm Ramazan abi o bölümü bana, benim anlayacağım şekilde anlattı, ben de artık şeytanın yaratılması ve yaptıklarına müsaade edilme konusunda hiçbir şüphe kalmamıştı.

2: Hangi kaynakları okutmalı?

Şuuraltı müktesebatı, bu yaşlarda çok iyi tanzim edilmeli. Zihinlerin, doğru kaynak ve doğru kavramlarla beslenmesine özen gösterilmeli. Okunacak kitaplar çok ama çok önemli. Kanaatimce bu yaşlar için en uygun yayınlar; akli delillerle Allah'a ulaştıran kitaplarla beraber, Peygamberimizin (asm) hayatı, peygamberler (as) tarihi, Kur'an kıssaları, Hulefa-i Raşidin, Sahabe ve Selefî Salihîn'in hayatlarını anlatan yayınlar olmalı. Şayet kendi doğrudan okumaktan imtina ediyorsa, anne-baba usulünce ve yeri geldikçe bunları çocuklarına anlatmalı ya da beraber okumalıdır.

3: Dersinize önceden çalışın!

Burada bir konuya daha dikkatinizi çekmek isterim; İster ebeveyn isterse mentör olup bir gençle ilgileniyor olalım. Şayet anlatacaklarımızı önceden çalışmaz ve gence güzel bir şekilde sunmaz isek maksat hâsıl olmaz. “Alim-i mürşid koyun olmalı, kuş olmamalı. Koyun kuzusuna süt, kuş yavrusuna kumuk verir.” düsturunu hiç unutmamalı. İşte her âlim-i mürşid yani mentör, genci iyi tanımalı ve ona göre program hazırlamalıdır. Büyük bir âlimin dediği gibi ‘Muhatabınıza bir şey okumak istiyorsanız, önce muhatabınızı okuyunuz.’ Yani çocuğun ihtiyaçlarını, isteklerini, arzularını iyi bilmeniz gerekir.

4: Çocukları büyüklerin meclisine götürün

Gençleri mümkün mertebe örnek alabileceği büyüklerin meclislerine götürmeli. Mesela Cuma namazları, sohbet ortamları, yardım faaliyetleri vs. Çocuklar ve gençler, belli zamanlarda bile olsa bu ortamlarda büyüklerle oturup kalkmalı, onlardan usul ve erkân öğrenmelidir.

Bediüzzaman Said Nursi, bir çocuğa küçüklüğünde iman ve İslam hakikatleri iyi öğretilmezse, daha sonra bunları ruhuna almasının zor olacağını söyler. Bu yüzden küçüklükten itibaren verilmesi gereken imani derslerde ebeveyn çok hassas olmalıdır.

5.Çocuklar sizi konuşurken değil ‘yaparken’ görsün

Her yazımda mutlaka söylemeye çalışıyorum, çocukları Kur’an’la meşgul etmeye çalışmalı. Ya da çocuğunuz sizleri Kur’an’la meşgul olurken görmeli. En önemli ve son madde ise; hiçbir zaman dua etmeyi ve gözyaşı dökmeyi ihmal etmemeli.

Bediüzzaman’a, “Bir genç namaz kılmıyorsa ne yaparsınız?” diye sorarlar, Bediüzzaman ise, “Meseleyi anlatır, ağlarım.” der.

Her şey Allah’ın elinde ve O’ndan dua dua istemeliyiz vesselam...

(Yazar: **Doktor Deva**)